

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6724/2562

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสระบุรีโจทก์ นาย พ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 23, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตร., พ.ร.บ.การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 127 ทวิ, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.อ. มาตรา 23 บัญญัติว่า "ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อนหรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ศาลจะพิพากษาให้ลงโทษกักขังไม่เกินสามเดือนแทนโทษจำคุกนั้นก็ได้" เห็นได้ว่าบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวให้อำนาจศาลในการที่จะใช้ดุลพินิจลงโทษกักขังแทนโทษจำคุกก็ได้ หากเข้าเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว แต่โทษกักขังดังกล่าว เป็นการใช้โทษกักขังแทนโทษจำคุกในคดีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน และที่กฎหมายบัญญัติให้กักขังไม่เกินสามเดือนแทนโทษจำคุกนั้น เพื่อให้การกำหนดโทษกักขังเป็นเช่นเดียวกับโทษจำคุกดังกล่าว ดังนั้น การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ใช้ดุลพินิจเปลี่ยนโทษจำคุก 1 เดือน เป็นโทษกักขังแทน มีกำหนด 2 เดือน ซึ่งไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงเป็นการไม่ชอบ ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาเห็นสมควรยกขึ้นวินิจฉัยแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43, 160 ตรี พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 102, 127 ทวิ และสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถทุกประเภทของจำเลยไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถทุกประเภทชนิดที่ 3 ของจำเลย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2), 160 ตรี วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 102 (3), 127 ทวิ วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 เดือน และปรับ 12,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 1 เดือน และปรับ 6,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ให้พักใช้ใบอนุญาตขับรถของจำเลยมีกำหนด 6 เดือน โจทก์อุทธรณ์โดยอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค 1 ซึ่งได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุดรับรองให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับ ไม่รอการลงโทษจำคุก และไม่คุมความประพฤติของจำเลย ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทนมีกำหนด 2

เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยนั้น เห็นว่า จำเลย ขับรถบรรทุกสิบล้อซึ่งเป็นรถขนาดใหญ่ในขณะที่เมาสุรา อาจทำให้ไม่สามารถครองสติและหย่อนความสามารถในอันที่จะขับ และไม่สามารถควบคุมการขับให้อยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัยได้ อันเป็นอันตรายต่อผู้ใช้รถใช้ถนน ลักษณะการกระทำความผิดของจำเลยเป็นไปโดยปราศจาก ความรับผิดชอบต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยใน สังคม พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องราวแรง จึงไม่สมควรรื้อการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย ที่ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทนโดยไม่รื้อการลงโทษจำคุกให้ นั้น ศาลฎีกา เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 บัญญัติไว้ ว่า "ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน ถ้าไม่ ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ศาลจะพิพากษาให้ลงโทษกักขังไม่เกินสาม เดือนแทนโทษจำคุกนั้นก็ได้" จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวให้อำนาจศาลในการ ที่จะใช้ดุลพินิจลงโทษกักขังแทนโทษจำคุกก็ได้ หากเข้าเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ดังกล่าว แต่โทษกักขังดังกล่าว เป็นการใช้โทษกักขังแทนโทษจำคุก ในคดีที่ศาลพิพากษาลงโทษ จำคุกไม่เกินสามเดือน และที่กฎหมายบัญญัติให้กักขังไม่เกินสามเดือนแทนโทษจำคุกนั้น เพื่อ ให้การกำหนดโทษกักขังเป็นเช่นเดียวกับโทษจำคุกดังกล่าว ดังนั้น การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ใช้ ดุลพินิจเปลี่ยนโทษจำคุก 1 เดือน เป็นโทษกักขังแทน มีกำหนด 2 เดือน ซึ่งไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึง เป็นการไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับ ความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาเห็นสมควรยกขึ้นวินิจฉัยแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิจารณาแก้เป็นว่า ให้กักขังมีกำหนด 1 เดือน แทนโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

สุรทิน สาเรือง · กิตติพงษ์ ศิริโรจน์ · สันติชัย วัฒนวิทย์กรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6724/2562>